

har nu forelagt Lovudkastet omtrent i den samme Form som den, hvori det vilde have været forelagt til 3die Behandling i forrige Session. Dog er der heri foretaget enkelte Forandringer. — Det første Forslag, som jeg skal anbefale til det høje Thing, er det under Nr. 5 til § 5. Den der opførte Sætning skal jeg tillade mig at oplæse, da den er ganske kort; den lyder saaledes: „Samtlige indeholdte og ved Afregning til Afdrag førte Bøder for Mandskabet maae ikke for Noget af dem overstige Halvdelen af hans paa Reisen fortjente Hyre“. Den skulde indføres i § 5 og skulde være den Grændse, som Skipperen ikke maatte overskride ved de Bøder, som han paalagde Folkene. Denne Sætning stod i det Lovudkast, som var vedtaget ved 2den Behandling i forrige Session, men den høitærede Minister har ladet den gaae ud — jeg veed ikke bestemt Grunden dertil. 3det Thinget tidligere har vedtaget den, antog jeg ogsaa, at det vilde vedkjende sig det deri nedlagte Princip, og jeg er saaledes blandt dem, som have foreslaaet den gjenoptagen i Loven. Hensigten med denne Bestemmelse er at sætte Grændsen for vilkaarlige Skippere, for Skippere, som ville være meget tilbøjelige til at paalægge Søfolk Bøder. Naar en Sømand har betalt Halvdelen af sin Hyre i Bøder, forekommer det mig allerede at være et meget stort Afdrag for ham; men dertil kommer endnu en anden Betragtning, og det er den, at en Sømand kan, inden han gaaer ud paa Reise, give Træffeddel paa sin Lønning til Hustruen eller Andre, og der vil altsaa paa denne Maade kunne blive udbetalt en Deel af Lønningen, saaledes at det forekommer mig næsten at være nødvendigt at sætte en Grændse for de Bøder, som kunne idømmes Folkene ombord. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaae Sætningen optagen igjen i Lovudkastet. — Derimod har jeg tilligemed de samme Forslagsstilleren under Nr. 6 tilladt mig at foreslaae, at den anden Sætning, som kommer umiddelbart efter det Sted, hvor vi ønskede den forrige Sætning indsat, skal udgaae. Den lyder saaledes: „Ved senere god Opsørsel kunne Bøderne af Skipperen tildeels eller aldeles estergives“. Denne Sætning ønskede vi borttagen ikke alene for Realitetens Skyld, men ogsaa for Formens

Skyld. Hvad Realiteten angaaer, forekommer det os, at det vilde være at give Bøderne for lidt Alvor, naar Skipperen tidligere eller senere skulde kunne estergive Manden dem, efterat han i Forveien har paalagt ham dem. Er man kjender lidt til Søfolk og til Forholdet mellem Befalende og Underordnede ombord, veed man ogsaa, at naar de komme hjem fra Reise, er Alting glemt, saa ønske baade de Overordnede og de Underordnede, at alt det Onde paa Reisen maatte være glemt, og Følgen vil derfor i de allerfleste Tilfælde være den, at naar man kommer hjem, og der ikke længere kan være Tale om disciplinaire Forseelser af Mandskabet mod Skipperen, saa vilde disse Bøder, naar det staaer i Skipperens Magt, udenvidere blive strøgne, hvad enten den Paagjældende har vist god Opsørsel eller ikke efter deres Idømmelse. Det vil altsaa være bedre for Bødernes Betydning og for Realitetens Skyld, om denne Sætning bortfalder. For Formens Skyld maa det ogsaa gøres, thi det vil let sees, at denne Sætning er dumpet ned i Lovudkastet under 2den Behandling, og at den egentlig ikke staaer i Forbindelse med det Øvrige. Naar man læser § 6 igjennem, finder man deri nepagtigt opgivet, hvorledes Skipperen skal bære sig ad med at idømme en Mand Bøder; han skal læse denne Paragraph op for ham, foreholde ham hans Forseelse, kalde Vidner til, indføre Mandens Evar i Logbogen eller i en anden dertil autoriseret Protocol, Manden skal selv understrive tilligemed Vidnerne o. s. v.; derimod findes der ikke et Ord om, hvorledes man skal forholde sig, naar en Bøde bliver estergiven. Fremgangsmaaden kan ikke bestaae deri, at man i Protocollen overstryger Navnene og hvad der staaer; der maatte i alle Tilfælde være optaget Noget om, hvorledes man i saa Fald skal gaae frem. Heller ikke troer jeg, at Redactionen af denne Sætning kan gaae an. Der staaer: „Ved senere god Opsørsel kunne Bøderne af Skipperen tildeels eller aldeles estergives“, men Bøderne ere jo ikke Subject, det er jo ikke af dem, man forlanger en god Opsørsel; i ethvert Fald maa heri foretages Forandring hvis det ærede Thing ikke vedtager vort Endringsforslag under Nr. 6 om, at Sætningen skal gaae ud. Jeg henstiller til de ærede Med-